

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Gafton Mihail în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui

Gheorghieș Teodor xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.03.2017 - 04.08.2017;

Instanța de apel: 07.09.2017 - 26.10.2017;

Instanța de recurs: 30.01.2018 - 28.02.2018;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 04 august 2017, *cauza fiind examinată conform art. 364¹ Cod de procedură penală*, Gheorghieș Teodor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal la 5 (cinci) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru pronunțarea sentinței instanța de fond a reținut că, la 22.11.2016, aproximativ ora 17.30, Gheorghieș Teodor aflându-se la domiciliu în s. xxxx, str. xxxx, r-nul xxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, urmărind scopul de răzbunare prin violență fizică pentru reproșuri de comportament din partea soției sale, Gheorghieș Tatiana, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, având la dispoziție un ciocan, i-a aplicat cu acesta Tatianeii Gheorghieș mai multe lovituri peste diferite părți ale corpului, inclusiv în zona capului, cauzându-i leziuni corporale sub formă de traumatism cranio-cerebral deschis, manifestat prin contuzie cerebrală gr.I, fractura denivelată os parietal, fractură deschisă a falangei proximale a degetului IV și falangei medii a degetului IV la mâna stângă, plăgi pe cap și mâna stângă, cicatrice pe cap, care potrivit concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr.02D din 09.01.2017 în comun, conform pericolului pentru viață se califică ca vătămare gravă.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a declarat apel solicitând casarea parțială a acesteia în partea cheltuielilor de judecată, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, după modul stabilit de prima instanță, prin care s-a dispus încasarea de la Gheorghieș Teodor cheltuielile judiciare suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală în sumă de 777,16 lei, conform prevederilor art. 227 și 229 Cod de procedură penală.

3.1. Sentința instanței de fond a fost atacată cu apel și de avocatul Aurel Gonciar în numele inculpatului, solicitând casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei și a pronunța o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gheorghieș Teodor să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă, cu aplicarea art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, sub formă de 5 ani închisoare, iar în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei și persoana celui vinovat, a suspenda condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 4 ani.

În motivarea cererii de apel avocatul a indicat că:

- sentința este nefondată prin faptul că s-a individualizat pedeapsa contrar prevederilor legale și instanța de fond în ședința de judecată nu a elucidat circumstanțele atenuante în privința inculpatului care au fost invocate de avocat. Cu toate, că în cadrul ședinței de judecată apărarea a invocat ca circumstanțe atenuante - recunoașterea vinovăției, aflarea la întreținere a 2 copii, caracteristica satisfăcătoare a inculpatului, instanța nu le-a indicat în partea descriptivă a sentinței, nu le-a recunoscut ca circumstanțe atenuante, ceea ce contravine principiului legalității și accesului liber la justiție, prevăzut în art. 19 alin.(3) Cod de procedură penală;

- instanța de fond nu a luat în considerație faptul, că în cauza penală circumstanțele atenuate prevalează celei agravante, invocând presupusa circumstanță agravantă, menționată mai sus, doar pentru aplicarea sancțiunii sub formă de închisoare real, neglijând astfel prevederile art.78 alin.(1) Cod Penal;

- în afară de aceasta, circumstanța agravantă expusă de instanță nu a fost probată în cadrul urmăririi penale cu careva mijloace de probă, ea fiind dovedită doar prin declarațiile recunoscătoare a inculpatului care sincer a recunoscut comiterea faptei sub influența alcoolului;

- expunerea instanței, că inculpatul este o persoană agresivă și este predispus la acte de violență nu este întemeiată pe materialele cauzei penale și se combat, prin faptul, că la materialele cauzei penale nu este anexată nici o probă care ar confirma comiterea de către inculpat în perioada imediată comiterii infracțiunii până în prezent a careva acte de violență în privința părții vătămate;

- luând în considerație, că cauza a fost examinată la cererea inculpatului în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, care a micșorat

pedeapsa în limitele 4 - 8 ani închisoare, infracțiunea este gravă, inculpatul a săvârșit infracțiunea pentru prima dată, se căiește de cele săvârșite, partea vătămată a solicitat aplicarea unei pedepse nonprivative de libertate, astfel circumstanțele atenuante prevalează celei atenuante;

Suplimentar, partea apărării și anume avocatul Mihai Gafton în numele inculpatului a mai invocat ca motive ale apelului declarat, faptul că:

- cazul a avut loc la 22.11.16, iar urmărirea penală a fost pornită în data de 04.01.17 și prin ordonanța procurorului adjunct al procurorului șef al Procuraturii r. Rezina, A.Maliuta, din 15.02.17 s-a dispus contrar legii retragerea cauzei penale de la un ofițer de urmărire penală și transmiterea acesteia OUP a IPR Rezina I.Gotonicean, în timp ce această prerogativă aparține exclusiv conducătorului organului de urmărire penală, or, procurorul de caz putând acționa sub acest aspect prin retragerea motivată a cauzei penale de la ofițerul de urmărire penală și preluarea urmării penale sau transmiterea cauzei conducătorului organului de urmărire penală pentru desemnarea altui ofițer de urmărire penală pe cauza dată;

- procesul verbal privind depistarea infracțiunii și (sau) constatarea ei nu este data calendaristic, nefiind clar cine a telefonat OUP, iar la materialele urmării penale nefiind atașat careva raport cu expunerea circumstanțelor depistate și dispunerea înregistrării infracțiunii, nefiind stabilit și faptul, dacă el a fost transmis în termen de 24 ore organului de urmărire penală;

- faptele date contravin art.art.260; 263 și 273 Cod de procedură penală, care stabilesc, că procesul verbal privind acțiunea de urmărire penală trebuie să cuprindă locul și data efectuării acțiunii de urmărire penală, data și ora începerii și terminării acțiunii de urmărire penală, denunțul trebuie să cuprindă numele, prenumele, calitatea și domiciliul petiționarului, descrierea faptei care formează obiectul denunțului, indicarea făptuitorului, dacă acesta este cunoscut și a mijloacelor de probă, actele de constatare întocmite, împreună cu mijloacele de probă se predau în termen de 24 ore organelor de urmărire penală;

- inculpatul T.Gheorghieș a fost audiat în calitate de contravenient atunci când organul de urmărire penală avea deja denunțul respectiv indicat supra și mijloacele de probă asupra faptei (f.d-7), iar faptul dat contravine art.63 Cod de procedură penală, care indică că, bănuit este persoana fizică față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune până la punerea ei sub învinuire și ultimei îi este înmănată informația despre drepturile prevăzute de art.64 Cod de procedură penală la momentul prezentării lui la organul de urmărire penală;

- în cadrul dosarului penal, acțiuni de urmărire penală au fost efectuate de către OUP a IP Drochia, I.Buznea, la 06.02.2017, precum ar fi recunoașterea calității de parte vătămată a cet. Gheorghieș Tatiana, audierea ei în calitate de parte vătămată și recunoașterea ei în calitate de parte civilă, acțiunile date fiind efectuate de către OUP

fără desemnarea ei cu atribuțiile respective de către conducătorul organului de urmărire penală (f.d 20-21; 23-25), iar faptul dat contravine art.art.55-56 Cod de procedură penală, care stabilesc că, urmărirea penală se efectuează de către ofițerii de urmărire penală desemnați ai organelor de urmărire penală, iar conducătorul organului de urmărire penală transmite ofițerului de urmărire penală spre executare cererea de comisie rogatorie și delegația privind efectuarea acțiunilor de urmărire penală primite de la alte organe de urmărire penală;

- la 22.11.16, în conformitate cu art.art.102, 105-109 Cod de procedură penală, fără pornirea urmării penale sunt audiați în calitate de martori cet.cet S.Bejan; M. Gheorghieș, M. Gadjiu fără indicarea locului audierii, fără preîntâmpinarea de răspundere penală pentru refuzul de a da declarații și (sau) darea declarațiilor false, mai mult sunt audiați martorii M. Gheorghieș și M. Gheorghieș, părinți ai inculpatului T. Gheorghieș (f.d 27-30), iar faptele date contravin art. art.1; art. 105-106; 260 Cod de procedură penală, or, procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală, desfășurată în conformitate cu prevederile prezentului cod, iar procesul penal se consideră început din momentul sesizării sau autosesizării organului despre săvârșirea unei infracțiuni, în mod obligatoriu, fiecare martor este întrebat dacă este soț sau rudă apropiată cu vreuna din părți. În cazul în care se dovedește a fi soț sau rudă apropiată a bănuitului învinuitului, inculpatului, martorului i se explică dreptul de a tăcea și este întrebat dacă acceptă să facă declarații;

- la 11.01.16, ofițerul de urmărire penală nu a notificat inculpatul T. Gheorghieș despre ordonanța cu privire la dispunerea expertizei medico-legale a părții vătămate, or, procesul verbal nu este semnat de ultimul, mai mult procesul verbal este datat cu mult înainte de data săvârșirii faptei, adică 22.11.16 (f.d.42), iar fapta dată contravine art.64 Cod de procedură penală, or, bănuitul, învinuitul are dreptul să participe la acțiunile procesuale, să înainteze cereri, să ia cunoștință de procesele verbale ale acțiunilor procesuale efectuate și să facă obiecții, să fie informat de către organul de urmărire penală despre toate hotărârile adoptate care se referă la drepturile și interesele sale;

- începând cu 01.03.17 cauza penală a fost gestionată de către procurorul în procuratura r. Rezina, L. Devderea, contrar faptului că conform ordonanței procurorului adjunct, procurorului șef al Procuraturii r. Rezina, A. Maliuta, din 04.01.17, gestionarea cauzei a fost pusă în sarcina procurorului Gh. Zgardan (f.d-83), iar faptul dat contravine art.531 alin.(2) Cod de procedură penală, or, numai procurorul ierarhic superior retrace, prin ordonanță motivată, în cazurile prevăzute la alin.(3), materialele și cauzele penale repartizate și le transmite altui procuror pentru examinare;

- în temeiul art.289 Cod de procedură penală, constatând că probele administrate sunt concludente și suficiente pentru a termina urmărirea penală, organul de urmărire

penală înaintează procurorului dosarul însoțit de un raport, în care consemnează rezultatul urmăririi, cu propunerea de rigoare, însă cauza penală de acuzare a inculpatului nu conține un astfel de raport și necătând la faptul că cauza a fost examinată în ordinea art.364¹ Cod de procedură penală, astfel se atestă o insuficiență a probatoriului la capitolul respectării principiului legalității, care practic nu poate fi complinită sau acoperită prin declarația inculpatului de recunoaștere a faptelor;

- instanța la momentul deliberării sentinței a fost obligată să verifice dacă actele de urmărire penală nu sunt lovite de nulitate absolută; în faza de urmărire penală nu a fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor; instanța limitat a atras atenția numai la trei încălcări admise de procuror fiind lăsate în afara câmpului de observație încălcările expuse în această completare la apel;

- pronunțând sentința, instanța la privat pe inculpat de dreptul de a i se reduce pedeapsa drept recompensă pentru încălcările stipulate în completările apelului dat drept prevăzut de articolul 385 alin.(4) Cod de procedură penală, or, nu au fost luate în calcul toate încălcările, care fiind generalizate au fost de următorul gen: toate acțiunile de urmărire penală din 22.11.16 (data săvârșirii faptei) și până la data de 04.01.17 (data pornirii urmării penale) nu sunt legale, ori ele au avut loc în afara cadrului legal;

- recunoașterea în calitate de parte vătămată pe T. Gheorghieș, parte civilă și audierea ei în calitate de parte vătămată nu este legală, ori acțiunile date au fost efectuate în afara cauzei penale de către o persoană nedelegată, neîmputernicită în modul stabilit;

- conducerea urmării penale, finalizarea ei cu înaintarea rechizitorului este ilegală, ori ea a avut loc de către un procuror neîmputernicit, nedelegat pentru acest fapt în modul stabilit.

3.2. Împotriva sentinței a declarat apel și partea vătămată, Tatiana Gheorghieș, solicitând casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei și a pronunța o nouă hotărâre în aceeași parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gheorghieș Teodor să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sub formă de 4 ani închisoare, iar în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei și persoana celui vinovat, a suspenda condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 4 ani.

În motivarea cererii de apel, partea vătămată a invocat că:

- sentința instanței de judecată referitor la măsura de pedeapsă aplicată lui Gheorghieș Teodor este prea aspră, or, în ședința de judecată a solicitat în calitate de parte vătămată ca în privința inculpatului (soțul) Teodor Gheorghieș să nu fie aplicată măsura de pedeapsă închisoarea, însă instanța nu a menționat faptul dat în sentință și nu a motivat de ce nu a luat în considerație cererea sa;

- inculpatul este tată a 2 copii minori, care la moment locuiesc cu partea vătămată, starea materială a familiei este foarte grea, iar în lipsa soțului său Teodor riscă să întâmpine și mai mari greutăți și astfel, un termen de probă o să-și aibă efectul de reeducare, cu atât mai mult că după cazul din noiembrie 2016, nu au mai fost cazuri de aplicare a violenței fizice în privința sa și crede că nu vor mai fi, or, în sentință este greșit constatat că Teodor Gheorghieș este agresiv și nu a luat în considerație circumstanțele atenuante, dar numai circumstanța agravantă - săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței instanței de fond.

4.1. Verificând legalitatea și temeinicia sentinței primei instanțe, Colegiul penal a conchis că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatându-se temeieri de casare a sentinței.

Colegiul penal a apreciat critic argumentele avocatului invocate în apel, or, la 12.06.2017, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul a declarat, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală în conformitate cu prevederile art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală (f.d.121).

Astfel, fiind dovedită pe deplin vinovăția inculpatului în cauza dată, Colegiul penal a verificat temeinicia și legalitatea sentinței instanței de fond referitor la individualizarea pedepsei, care este contestată atât de inculpat și partea apărării, cât și de către partea vătămată, în coraport cu argumentele apelurilor declarate și a constatat că, în baza tuturor circumstanțelor cauzei, a prevederilor art.61 alin.(2) Cod penal, care enunță, că scopul pedepsei penale este restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, instanța de fond justificat a concluzionat, că pentru corectarea și reeducarea inculpatului Gheorghieș Teodor nu ar fi oportuna o altă formă de pedeapsă decât închisoarea cu executarea reală a pedepsei.

Or, Colegiul penal a considerat justificată aprecierea instanței de fond precum, că la caz se ține cont inclusiv de faptul, că deși lipsit de antecedente penale, inculpatul este o persoană agresivă, predispusă la acte de violență în familie, anterior a mai aplicat în repetate rânduri violența față de soția sa și nu a fost exclus prin nimic riscul ca acesta să recidiveze în atare acțiuni.

Totodată, Colegiul penal a apreciat critic argumentele părții apărării precum că, expunerea instanței că inculpatul este o persoană agresivă și este predispus la acte de violență nu este întemeiată pe materialele cauzei penale și se combat prin faptul că, la materialele cauzei penale nu este anexată nici o probă care ar confirma comiterea de

către inculpat în perioada imediată comiterii infracțiunii până în prezent a careva acte de violență în privința părții vătămate. Or, la materialele dosarului sunt anexate probe ce atestă, că inculpatul ar fi comis mai multe încălcări de lege de ordin contravențional, fiind caracterizat negativ, IP Rezina dispunând de materiale compromițătoare în privința sa (f.d.62).

Astfel, Colegiul penal a considerat că la individualizarea pedepsei, instanța de fond a ținut seama inclusiv de faptul că potrivit art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare sau muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Concluzia instanței referitor la pedeapsa numită inculpatului, se bazează în deplină măsură pe prevederile art.7, 61 și 75 Cod penal, care se referă la scopul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a pedepsei, or, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului, acesta fiind unul din principiile aplicării Codului penal.

Colegiul penal a considerat, că instanța de fond corect i-a aplicat lui Gheorghieș Teodor prin prisma prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, pedeapsa sub formă de 5 (cinci) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal este imposibilă, deoarece suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitative prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii - condiții obiective, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului - condiții subiective. În cadrul condițiilor suspendării, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din fapta și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă aceasta se poate corecta fără executarea pedepse.

Referitor la apelul declarat de către acuzatorul de stat, instanța de apel a reținut că prevederile legale la care face trimitere acuzatorul de stat, se referă la acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată, ori cheltuielile judiciare care sunt enumerate în dispoziția art. 227 alin. (2) Cod de procedură penală, nu prevăd astfel de cheltuieli. Astfel, aceste norme procedurale invocate de acuzatorul de stat nu reglementează încasarea din contul inculpatului, condamnatului a mijloacelor bănești pentru cheltuieli de expertiză sau alte acțiuni procesuale, care sunt achitate din bugetul de stat.

Din aceste considerente, instanța de fond corect și-a motivat concluzia privind respingerea solicitării procurorului în partea încasării cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea acțiunilor procesuale în mărime de 777,16 lei, de la inculpatul Gheorghieș Teodor Mihail, ca fiind neîntemeiată.

5. Împotriva deciziei avocatul Gafton Mihai în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La baza recursului avocatul a pus aceleași motive indicate în cererea de completare a apelului depus de avocatul Goncear Aurel în numele inculpatului (f.d. 159-161).

6. Asupra recursului ordinar procurorul a depus referință, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca vădit neîntemeiat, deoarece lipsesc temeiuri de casare a hotărârii recurate.

6.1. Referință a depus și inculpatul, în care indică că își recunoaște vina și se căiește de cele săvârșite.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat se constată că, recurentul nu face trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă în motivarea recursului avocatul invocă că instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor indicate de avocați, temei care cade sub incidența pct. 6) a normei menționate, conform căreia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel*, însă, Colegiul constată că temeiul dat nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept.

Astfel, instanța de recurs reiterează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării

judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect de a menține soluția de condamnare a instanței de fond.

În conformitate cu prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

După cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal reține că, instanța de apel a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor declarate, cu menținerea sentinței de condamnare și astfel, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind întemeiată.

Totodată, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art.27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate și invocate la pct.4.1 a prezentei decizii, verificându-le minuțios, iar în final le-a dat o apreciere corespunzătoare prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu, confirmă vinovăția lui Gheorghieș Teodor în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, cu atât mai mult că, inculpatul și-a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În speță, verificând probatoriul administrat, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul penal le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește prin probele acumulate, iar pedeapsa aplicată fiind una echitabilă și nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Colegiul reține că, motivele invocate în recurs sunt neîntemeiate și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, iar instanța de apel corect s-a expus asupra fiecărui argument din apelurile declarate, motivare pe care instanța de recurs o acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu

jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, iar solicitările recurentului nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate în cauză, prin urmare, soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Gafton Mihail în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui *Gheorghieș Teodor*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 28 martie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun